

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.220, ал.1 от Закона за митниците и чл. 44 от Регламент (ЕС)№952/2013г.

Делото е образувано по жалба с дата 02.08.2019г., подадена от „М. Л. У. Т. Д. Д. Фи Ш.“ А.Ш., дружество, регистрирано и съществуващо съгласно законите на Република Турция, чрез адв. В. К., и срещу Решение № 32-201751/10.07.2019г. на директора на ТД "Ю. морска" на Агенция Митници, в частта по т.1 от диспозитива на оспореното по делото решение за постановен отказ за опрощаване и възстановяване на определените с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., а именно: мито 32 418,00 лв. и ДДС 87 862.00 лв. по искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г. от дружеството.

С жалбата до съда, допълнително уточнена с писмено изявление от 19.11.2019г., – л. 8 по делото пред АССГ, се иска от съда да постанови отмяна на отказа по т.1 от оспореното решение да бъдат опростени въпросните задължения и да бъдат възстановени евентуално събрани задълженията, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г., както и да бъде установено правото на дружеството-жалбоподател да му бъдат опростени същите задължения.

Пред съда жалбата се поддържа изцяло чрез адв. К., в ход по същество иска от съда да я уважи, претендира разноски.

Претендира се, че митническите власти на Република Италия не са спазили чл.304, т.4 от Регламента за изпълнение (ЕС № 2015/2447 на Комисията, тъй като митническото

учреждение в Ч., Италия, не е данните за операцията от отправното българско митническо учреждение, където стоката е поставена под режим транзит и не го е информирало за преминаването на стоките през границата. Вместо това митницата в Ч. поискала връщане на стоката през декларираното митническо учреждение в С., Италия. По този начин жалбоподателят бил поставен в неравностойно положение с останалите търговски оператори, като забавил превоза и търпял вреди от това. Органът е следвало преди да издаде оспореното решение на основание обясненията на дружеството да запита митницата в Ч. какви митнически формалности са приложени при натоварването на конкретното пътно превозно средство на кораб К. и поради какви причини не е уведомило българските митнически власти за напускане на територията на ЕС на стоките. В хода на съдебното производство адв. К. заяви, че по указанията на съда, не може да представи доказателства от превозвача на стоките, единственото което искал е да получи данни от италианската митница с каква пломба е напуснал въпросният камион Европейския съюз и с каква пломба е отишъл в Т.. Заяви, че не можело да не се обработи за експорт този товар и бил проверен от митницата, но не като товар под карнет Т., а като самостоятелно деклариран износ за Т. от Италия, но не разполага с митническата декларация, не знае как точно е обработен, и затова иска съдебна поръчка. Обяснението на превозвача било, че е минал през пристанището в Ч. и товарителницата за комбиниран транспорт на ферибота е единственото с което разполага и която допълнително представил пред съда подписана – стр. 113/114 от делото пред АССГ.

Ответникът - директора на ТД "Ю. морска" на Агенция Митници, чрез процесуален представител В. С. – С., в отговор на жалбата и в писмени изявления по делото оспори жалбата изцяло като претендира неоснователността ѝ изцяло. Счита, че представените пред административния орган доказателства не доказвали завършването на транзитната операция и от тях не можело да се направи извод, че поставените под режим транзит стоки са пристигнали по предназначението и за тях са заплатени дължимите публични задължения. Представени били единствено документи, че стоките са отклонени от първоначално зададеното направление и не са пристигнали в получаващото митническо учреждение. Информацията не позволявала идентификация на стоките по транзита, както и, че те са напуснали фактически територията на ЕС. Според представени от жалбоподателя доказателства – Заявление завземане на стоки от склад с № 386356/20.07.2016г., стоките били с произход Италия, а в Заявление за разрешително за вземане на стоки от склад № 321072/21.07.2016г. било записано, че стоките са с произход Великобритания. При разрешаването на режима транзит за стоките по Т. карнет № GX79287629, за произхода на стоките пред българските митнически органи на Митнически пункт Капитан А. били декларирани стоки единствено с произход Турция. След отклоняването на стоките от режим транзит, не би могло да се проследи движението им. Също е изтъкнат довод, че част от представените към искането фактури били различни от фактурите, представени за закупуване на стоките пред българските митнически органи. Коносаментата, в който било вписано, че превозно средство с рег. № 34ЕО7222 е натоварено на кораб пътуващ от Италия до Т., не доказва, че процесните стоки са били в товарното му помещение. При проверка митническите органи ,установили, че процесната транзитна операция не била приключена в международната система за транзит и поради това предприели действия по издирване на стоките и събиране на митните

сборове и други задължения. Претендира, че е следвало да се направи всичко възможно да се представят стоките в получаващото митническо учреждение, вместо това били насочени към друга митница в Италия, и с това титулярът на Т. карнета не е изпълнил указанията на митническите органи да приключи режима като представи стоките в П..

По делото са приети писмените доказателства по административната преписка и допълнително представени от жалбоподателя, изслушано е заключение на вещо лице, което е отговорило на въпроси, свързани с идентичността на стоките при влизането им в Т. и тези, представени пред българските митнически органи.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка на оспорения акт по чл.168 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Оспореното по делото решение е връчено на дата връчено на дата 19.07.2019г., а жалбата до съда е от дата 02.08.2019г. с което е спазен срокът за оспорването му пред съда, предвиден по чл. 149, ал.1 АПК.

С оспореното Решение № 32-201751/10.07.2019г. на директора на ТД "Ю. морска" на Агенция Митници, са разгледани:

-искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г. от М. Л. У. Т. Д. Д. Фе Тиджарет А.Ш, Република Турция, за опрощаване и възстановяване на мита, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., а именно: мито 32 418,00 лв. и ДДС 87 862.00 лв.

-молба с рег. № 32-79060/15.032019г., подадена от Асоциацията на българските предприятия за международни превози по пътищата (А.) за получаване на заплатени суми по Т. карнет GX79287629.

По т.1 от диспозитива на оспореното по делото решение е постановен отказ за опрощаване и възстановяване на определените с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., а именно: мито 32 418,00 лв. и ДДС 87 862.00 лв.

По т. 2 от диспозитива също е постановен отказ по искането на А..

Жалбата до съда е уточнена допълнително с молба от 19.11.2019г. – л. 8 от делото пред АССГ, като се иска от съда да постанови отмяна на отказа по т.1 от оспореното решение да бъдат опростени въпросните задължения и да бъдат възстановени евентуално събрани задълженията, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г., както и да бъде установено правото на дружеството-жалбоподател да му бъдат опростени същите задължения.

С оглед на горното, съдът приема допустимост на оспорването на разпореденото по т.1 с Решение № 32-201751/10.07.2019г. на директора на ТД "Ю. морска" на Агенция Митници.

По фактите съдът приема следното:

Дружеството е подало искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г. за опрощаване и възстановяване на мита, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., а именно: мито 32 418,00 лв. и ДДС 87 862.00 лв.. и за стоките по

TIR карнет № GX79287629, като са приложени митнически декларации и фактури, които били представени пред българските митнически власти.

На основание, че всички приложени към искането документи са на чужд език, е дадено указание с писмо от 26.03.2019г. на директора на ТД Ю. морска за представянето им на български език.

На 08.05.2019г. от страна на дружеството са представени документи към искането в превод на български език, а на 13.05.2019г. - по електронната поща адв. К. представил приложени обяснения от името на дружеството и два броя Комбинирани транспортни коносаменти с № S311792000 и № S311869493.

На основание чл.22, §6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митническия кодекс на Съюза, е изпратено съобщение от дата 29.05.2019г. до М. Л. получено на 30.05.2019г., че по искането ще бъде издадено неблагоприятно решение, предоставена е възможност за становище в 30-дневен срок, видно от писмото на л. 408 от приложеното дело. В указания срок не е получен отговор.

В мотивите на оспореното по делото решение, директорът на ТД Ю. морска е приел допустимост на процесното искане на М. Л. за опрощаване и възстановяване на митническо задължение и други държавни вземания, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г г., като е се е позовал на чл. 121, § 1, б. „а" от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно определените срокове за подаването им, в случая е приел приложимост на срока на основанието по чл.116 от същия регламент в интерес на справедливостта — преди изтичането на три години от датата на уведомяването за митническото задължение.

Предвид обхвата на съдебния контрол, относими са мотивите в оспореното решение само по отношение на искане, рег. № 32-72034/11.03.2019 г., от М. Л., подадено и разгледано на основание по чл.116, пар.1, б. „г“ от Митническия кодекс. - основанието „в интерес на справедливостта“, което основание изрично е посочено в искането - л. 116 от приложението към делото.

В мотивите на оспореното решение директорът на ТД Ю. морска е обсъдил представените към искането доказателства, като е приел неоснователност на искането и извод, че следва да бъде отхвърлено като неоснователно, аргументите в обобщение са следните:

1. Представените към искането документи не били приемливи за идентификация на стоките по смисъла на чл.312 от Регламент 2015/2447 и не доказвало правилното завършване на транзитната операция по процесния карнет Т. . Документите не позволявали в ОМУ да се установи, че действително се касаело за същите стоки, напуснали са ЕС и същите стоки са поставени под митнически режим в Т.. Органът е изтъкнал редица противоречия в представените към искането документи - в фактурите, заявления за вземане от склад, документ за различен произход на стоките,обсъдени са и представените транспортни коносаменти. От невъзможността за идентификация на стоките, предмет карнета Т. и под митнически режим в Т., е формиран извод за недоказано твърдението, че процесният митнически режим под карнета Т. е завършен коректно, в която органът се е позовал на чл.215, пар.2 Митническия кодекс. .

2. Органът е приел за недоказано основанието по чл.116, пар.1, буква г) от Митническия кодекс - в интерес на справедливостта, във връзка с чл.120 от същият кодекс - относно изискването когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, които не се дължат на въвеждане в заблуждение или явна

небрежност на длъжника. Органът е приел, че особени обстоятелства по отношение на М. Л., които да са го поставили в положение, което е неравностойно или различно от положението на всички останали търговски оператори, извършващи превоз на стоки. Прието е, че не е изпълнено задължението да представи превозното средство в декларираното П., както и да представи процесният карнет Т. и пред митническите власти в Т., които да го приключат, приемайки в склад стоки под митнически надзор. Прието е, че дружеството е проявило незаинтересованост, като не е отговорило в законовия срок на исканията за предоставяне на информация, отправени му от ОМУ и във връзка с приключване на транзитна операция. Също е прието, че е проявена незаинтересованост, след като е имал възможността да оспорва решението за определяне на задълженията по този карнет Т., но също не е направено. По тези съображения, на основание чл. 22, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митническия кодекс на Съюза, във връзка с чл. 19, ал. 1 и ал. 4, т. 2 от Закона за митниците, с оспореното по делото решение е постановен отказ за опрощаване и възстановяване на определените с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б. митническо задължение и за ДДС, по искането от 11.03.2019г. на М. Л..

По приетото в мотивите на оспореното решение за незаинтересованост във връзка с приключването на митническия режим по процесния ТИР карнет и определянето на задълженията за стоките по него с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., от данните по делото се установява следното:

Задълженията произтичат от неприключен режим транзит за стоките по ТИР карнет № GX79287629, MRN 16BG00101500802785, с титуляр М. Л., разрешен на дата 16.07.2016 г. от отправно митническо учреждение /ОМУ/ МП К. А., Република България при декларирано получаващо митническо учреждение /П./ е IT084100, Италия, С. и със срок до 23.07.2016г. за приключване на режима. За стоките били представени 15 броя търговски фактури № № 0043043/13.07.2016 г.; 986837/11.07.2016 г.; 419069/08.07.2016 г.; 206508/13.07.2016 г.; 268022/13.07.2016 г.; 0436976/12.07.2016 г.; 010689/13.07.2016 г.; 419101/12.07.2016 г.; 452064/13.07.2016 г.; 419081/11.07.2016 г.; 0003921/13.07.2016 г.; 16/DN/0768/12.07.2016 г.; 359071/11.07.2016 г.; 800342/12.07.2016 г.; 452065/13.07.2016 г., международна товарителница /CMR/ за общо 404 колета с памучни тъкани и други тъкани от синтетични нишки, 24022.740 кг бруто тегло, с декларирана държава на произход на стоките Турция, натоварени на ППС с рег. №34EF7222.

Стоките следвало да бъдат представени в получаващото митническо учреждение (П.), в срок до 23.07.2016г., определен от българските митнически органи, определен съгласно чл. 20 от Конвенцията Т. и чл. 297 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. Поради незавършване на транзитната операция в този срок, в електронната система за транзит /NCTS/ е стартирана процедура по издирване със съобщение IE 142. Отговорът бил „Непознат превоз в П.“. За неприключената транзитна операция е изпратено Искане за сведение до титуляря на карнета с рег. № 32-222037/08.08.2016 г. и до А., с рег. №32-235319/22.08.2016 г. Отговори не били получени.

С писмо изх. №32-252592/10.09.2016 г. бил уведомен титуляря на карнета - М. Л., а с писмо, изх. №32-293372/20.10.2016 г. - гарантиращата асоциация А., в качеството и на солидарен длъжник, за незавършената транзитна операция о под покритието на Т.

карнет № № GX79287629, на основание обяснителни бележки към чл. 11, § 1 от Конвенция Т.. Отговори от титуляря и А. отново не били получени.

С Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., на основание посочените обстоятелства и извода, че титулярът на карнета Т. не е изпълнил задължението да представи стоките в непроменено състояние пред митническите органи в П., е формиран извод, че на основание чл. 79, §1 , буква „а" от Регламент (ЕС) № 952/2013 възниква вносно митническо задължение, а на основание чл. 54, ал.1 от ЗДДС възниква и задължение за данък добавена стойност. С решението е определен размер на възникнали публични държавни вземания в размер на Мито -32418,00 лева и ДДС -87862.00 лева, а като длъжник е определен титуляря на процесния карнет Т. - М. Л., Турция, а като солидарно отговорен за задълженията длъжник- гарантиращата асоциация А. със седалище в [населено място], на основание чл. 8, ал.1 от Конвенция Т..

Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б. е връчено на длъжника на 27.02.2017г., не е обжалвано и е влязло в законна сила на 14.03.2017г. По решението са предприети действия за събиране на задълженията, като е изпратено искане до гарантиращата асоциация А. за плащане на дължимите суми. В отговор към писмо от 11.10.2017г. от А. е приложено копие на преводно нареждане, от което се установило, А. е превела сума в размер на 117 350,00 лв. по сметка на Митница Б. за задълженията по карнет Т. GX79287629. От страна на дружеството, титуляр на карнета Т.- М. Л., Турция, няма данни за плащане на задълженията, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017г.

Дружеството е представило копие на документ Разпечатано от митническа декларация за сто-ки" е представено от дружеството-жалбоподател с писмо от 20.03.2017 г. в МП К.. А., л. 86-90 от делото пред АССГ, с което писмо се потвърждава използването на процесния Т. К. и в приложение се изпраща „квитанция за плащане на митата", иска се отмяна на санкциите. Преди тази дата по делото се съдържат писма от дати август и септември 2016г. и от 20.02.2017г. от митническите органи до дружеството за неполучен отговор за приключване на въпросния митнически режим, а в последното - и уведомление за размера на следващите се задължения, за които е издадено решението от 16.02.2017г. Няма данни и не се спори, по искането от 20.03.2017г. за връщане на платената сума документ **Разпечатано от митническа декларация за сто-ки, да е постановено ефективно връщане на посочената в искането сума.** Видно е, че преди датата на искането решението за определяне на публичните задължения е влязло в сила.

Следователно, действително в производството по определянето на задълженията за неприключването на процесния митнически режим, действително дружеството не е предоставили отговори на запитванията на българските митнически органи, нито гарантиращата асоциация, като са извършени и служебни действия - издирване на съобщение за приключването на режима по електронната система по Митническия кодекс, но положителен отговор не е получен .

От доказателства по делото за приключване на процесния транзитен режим на стоки под покритието на карнет Т., и по въпроса дали са представени приемливи за идентификация документи, съдът приема за установено следното:

1. Според административния орган, представените към искането документи не били приемливи за идентификация на стоките по смисъла на чл.312 от Регламент 2015/2447 и не доказвало правилното завършване на транзитната операция по процесния карнет Т.. За да формира този извод, органът е приел, следното:

-представените „Заявления за разрешително за вземане от склад" и „Митнически документ за вземане от склад - внос/износ на стоки", съдържащи информация за брой колети и килограми на стоките, за които се отнасят, но в тях не се откривала информация за превозно средство, с което стоките са доставени в склада, както и информация за предходен документ: номер на фактура, номер на карнет Т. или друг документ, който да свързва стоките по тези документи със стоките, превозвани по транзитна операция с Т. карнет № GX79287629.

-в две от заявленията за разрешително за взимане от склад от 20.07.2016г. 4и от 21.07.2016г. бил посочен различен произход на стоките - съответно Италия и Великобритания., а при разрешаване на режим транзит за стоките по Т. карнет GX79287629, пред българските митнически органи на МП „Капитан А.", са декларирани стоки единствено с произход Р Турция.

-представени били 12 фактури към които съвпадали само по номера с представените 12 фактури от общо 15 броя фактури пред българските митнически власти при разрешаване на режим транзит за стоките по Т. карнет GX79287629. Дванадесетте фактури имали еднакви номера с номерата на представените пред ОМУ фактури, но някои от тях са с различни дати или са съставени на различен език, като номерата на дванадесетте броя фактури не са вписани в Заявленията за разрешително за вземане от склад и Митническите документи за вземане от склад - внос/износ на стоки, които са приложени към искането, *поради което стоките, описани в тях не могат да се припознаят със стоките по приложените документи, нито със стоките, описани в Т. карнет GX79287629.*

-По останалите три фактури към искането, са с номера и съдържание, каквито не били представяни пред българските митнически власти при разрешаване на режим транзит за стоките по Т. карнет GX79287629.

- по представените обяснения от дружеството и два броя Комбинирани транспортни коносаменти с № S311792000 и № S311869493, органът е обсъдил, че според обяснението камионът със стоките е променил П. - Митница Ч., Италия, където шофьорът бил посъветван от митническите органи да се върне в С., но тъй като получателите в Т. спешно искали стоките да пристигнат, М. Л. решава да ползва ферибота от пристанище Ч..

-Според ответника от съдържанието на Комбиниран транспортен коносамент № S3 И 869493 се установява, че той се касае за стоки в превозно средство с рег. № 34EF7222, ремарке - пълно, 404 опаковки с тегло 24022,70 кг. Описаните в коносаментата стоки съответстват по описание на стоките, описани в процесния Т. карнет GX79287629, MRN 16BG00101500802785, но

върху самия транспортен документ липсват подписи и заверки на съдържанието му, както от органа който го е, издал, така и от митническа служба.

2. По въпроса дали представените документи към искането и допълнително пред съда - коносамент на л. 113 от делото, за който адв. К. се твърди, че е представен в подписаното копие и в превод на български език, е допуснато от съда и изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, изготвено от вещото лице Й., прието по делото и което съдът цени като безспорно доказателство по делото.

След анализ на всички представени документи, описани подробно в мотивите, вещото лице на поставените въпроси е дало следните отговори:

На въпроса „Идентични ли са стоките, които са внесени в Т. на 22.07.2016 година с пътно превозно средство (ППС) с рег. № 34E07222 със стоките, които са поставени под режим транзит от българските митници с Т. карнет № GX79287629 и митническа декларация с осно-вен референтен номер MRN 16BG00W1500802785? "

Според вещото лице, анализът данни от документите за стоките, които са внесени в Т. на 21.07.2016 годи-на с пътно превозно средство (ППС) с рег. № 34EF7222 със стоките, които са поставени под режим транзит от българските митници с Т. карнет № GX79287629 и митническа декларация с основен референтен номер MRN 16BG00101500802785, **не дава основание да се заключи, че са идентични. Вещото лице не е установило официални данни и документи, които да показват, че стоките, внесени в Т. на 21.07.2016 година с пътно превозно средство (ППО с рег. № 34EF7222, са същи-те като тези, поставени под режим транзит под покритието на Т. карнет № GX79287629 с поставена митническата пломба с номер 3572341 и митническа декларация с основен референтен номер MRN 16BG00101500802785.**

Вещото лице фактически потвърждава всички възражения в оспореното решение по доказателствата, като установява и допълнителни такива, а именно:

-В Международна товарителница (CMR) за транспортна операция от Турция до Т. по процесния Т. К. № GX79287629, на копието (лист 26) в клетка 24 „Стоките получени", не се вижда подпис и печат на получателя за получаването на стоката в местоназначението. Въз основа на това вещото лице е формирало извод, че съобразно този документ не е налице доказателство за получаването на стоките в местоназначението и приемането им от получателя или негов представител.

- Копието на документ „Т. трейднет „Разпечатано от митническа декларация за сто-ки" № 859000 от 21.07.2016 година, формуляр 1/3, представлява според вещото лице митническа декларация на френски език и са декларирани следните данни: Износител: М. Италия; вносител: пристанищна зона Радее; страна на произход и страна на покупка Италия;

Обща фактурна стойност 205 73Т⁰⁹ Е., бруто тегло 24023 килограма, М. 98040000001, общо колети 404 броя, кораб К., пре-возно средство „камион" **но без да е посочен регистрационен номер на камион**, в описание на стоките се сочи „Г. различни стоки, пред-назначени да бъдат насочени към магазини за митническо освобождаване“, е посочено митническо учреждение, различно от първоначалното. Фактурната стойност е посочена в местна валута, в съответните полета не е посочена основа за изчисляване на публични вземания, липсват суми съответстващи на мита и данъци, **не се сочат и придружаващи документи, като например фактури за стоките, междуна-родна товарителница, коносамент за морски превоз, Т. К.** Според вещото лице в този документ не се сочат конкретни артикули позволяващи да се направи сравнение със стоките посоче-ни в процесния Т. К. и митническа декларация за транзит, регистрирани в МП Капитан А...

-Товарителница за комбиниран транспорт: (листа 113-114) Следитор „М." Турция, по-лучател Г., Океански съд СТА2816 К., "място на товарене „Ч.", Разто-варно пристанище Т., Ла Г., номер на камион 34EF7222, 404 колета тъкан + прежда, 24022⁷⁰ килограма бруто тегло, дата и място на издаване „Ч." 20.07.2016 година, натоварено на борда на 20.07.2016 година. От товарителница за комбиниран транспорт се вижда, че превозното средство № 34EF7222 с 404 колета тъкан и прежда, 24022⁷⁰ килограма бруто тегло, е натоварено на борда на 20.07.2016 година на океански съд „СТА2816 К.", място на товарене „Ч.", разтоварно пристанище Т., Ла Г.. **Данните от този документ са недостатъчни за идентифицирането на стоки-те, както и не се намира информация кой и кога е свалил митническата пломба и дали тя е била ненарушена и е в състоянието, в което е напуснало превозното средство МП „Капитан А."**

-Анализът на документите с наименование „Заявление за разрешително за взимане от склад" (общо 14 броя) относими към това административно дело (листа 125-138) показва, че в документите са налице данни за бруто и нето тегло в килограми, брой колети. **Не се намират данни за номера на фактури, коносамент, международна товарителница.** Не се среща изрично наименование „мит-ническа декларация", както и специфичните за митническата декларация **данни за стоката, тари-фен код, митническа стойност, публични вземания и други.** Липсва документ с данни по една от фактурите , данните за бруто тегло и брой колети за останалите фактури съответст-ват на посоченото в процесния Т. К..

Според вещото лице липсва обяснение относно несъответствието с датите на част от документите. Така например според копието на документ „Т. трейднет -Разпечатано от митническа декларация за стоки" № 859000 от 21.07.2016 година, датата на регист-рация е **21.07.2016 година, която вероятно е датата на пристигане на превозното средство в Т.,** а в копията на документите „Заявление за разрешително за взимане от склад" намерени

на листа 127, 129, 130, 131, 135 и 138 се сочи дата **20.07.2016 година, т. е. един ден по-рано**. Вещото лице потвърждава и различията в произхода на стоките - във документите за митническия режим пред българските власти държавата **изпращане от Турция**, а в документите „Заявление за разрешително за взима-не от склад“ за част от тях, се сочи **произход и държава на изпращане Италия и В.-ния (листа 130 и 132)**.

Вещото лице в обобщение посочва, че наименование на стоките се намира в процесният Т. К., митническата декларация за транзит, регистрирана от митническите органи на МП „Капитан А.“ и документите от Т., а описание и характеристика на стоките — в търговските фактури. В другите документи по делото: „товарителница за комби-

ниран транспорт“ и „Т. трейднет - Разпечатано от митническа декларация за стоки“ № 859000 от 21.07.2016 година, не се намира описание и наименование на стоките, както са посочени в процесния Т. К. и митническа декларация за транзит. При тези обстоятелства, вещото лице е приело, че не е възможно да се направи извод дали стоките посочени в търговските фактури, Т. К. № GX79287629 и митническа декларация с основен референтен номер MRN 16BG00101500802785, са същите посочени в „товарителница за комбиниран транспорт“ и „Т. трейднет - Разпечатано от митническа декларация за стоки“ № 859000 от 21.07.2016 година. Еднаквостта на данните за теглото на стоките и наименованието, посочени в Т. карнета и документите от Т., не е основание да се приеме, че стоките са същите и поради това, че не се намериха данни за запазване на целостта на митническата пломба с номер 3572341, посочена в Т. Карнета, до местоназначението на стоките. В документите от Т. не се намериха данни, дали митническите органи са установили и свалили ненарушена митническа пломба, а също така дали е извършен физически контрол на стоките при осъществяване на митническите формалности.

Във връзка със заключението на вещото лице, адв. К. от името на жалбоподателя отново отправи искане за събиране на доказателства чрез съдебни поръчки от митнически органи в Италия и Т., като иска :на основание отговорите на вещото лице и предвид практиката на ВАС, съгласно Решение №4051/03.04.2017г. по адм.д. 515/2016г. VIII отделение, съдия докладчик Д. П., съдът да отмени определението си по делото, с което не е допуснал същите. Счита, че експертизата без отговори на италианските и туниските власти, не би могла да даде отговор на въпросите за идентичност на стоките , мотивира искането си за събиране на доказателства по реда на: Спогодбите за правна помощ с Италия и Т., или по реда на

-Регламент (ЕО) №515/97 относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси,

-Регламент (ЕС) 2015/1525 с който се изменя Регламент (ЕО) №1206/2001г. на Съвета от 28 май 2001г. относно сътрудничеството между съдилищата на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела.

Излага довод, че от обстоятелството, че Спогодбите за правна помощ с

Италия и Т., както и цитираните по-горе регламенти, по-специално Регламент (ЕО) 1206/2001г., не е посочено изрично, че същите се прилагат и по административни дела, не е пречка за прилагането им и по административни дела при наличие на искане за сътрудничество от съответните власти на трети страни.

Счита, че на основание чл.171, ал.2 АПК вр. ч.144 и практиката на ВА, съдът бил длъжен да възложи събирането на поисканите от жалбоподателя доказателства, чрез изготвянето на поисканите съдебни поръчки. Счита, че вече имало случаи, които ВАС в решенията си указвал да бъдат направени съдебни поръчки на административния съд при връщане на делото. Отказът на първоинстанционния съд да бъдат изготвени тези съдебни поръчки бил оценен от ВАС като съществено процесуално нарушени, което и било основание за отмяната на съдебното решение на първоинстанционния съд и връщане на делото за повторното му разглеждане от друг състав, на основание чл.222, ал.2 АПК. В този смисъл било и цитираното по-горе решение на ВАС.

След размяна на книжа, ответникът в становище от 04.09.2020г. възразява по така направените искания, позовава се на представени документи във връзка с вноса на стоките в Т., които касаят различен произход на стоките - Великобритания и Италия, вместо Турция, както е в документите при разрешения транзит от българските митнически власти на МП Капитан А. по Т. карнет GX79287629. Също според становището, след като стоките били отклонени от режим транзит, не би могло да се проследи тяхното по-нататъшно движение и всяко твърдение, че са доставени в друга митница поставя под съмнение въпроса дали са същите стоки. Също посочва, че част от представените към искането за опрощаване на митни сборове фактури се различавали от по съдържание от предоставените на МП Капитан А. фактури, ето защо проследяването на стоките по тези фактури не би довело до тяхната идентификация. Също посочва, че коносаментът, в който е вписано, че превозно средство с рег. № 34EF7222 е натоварено на кораб от Италия за Т., не доказва, че процесните стоки са били в товарното му помещение.

Следва да се отбележи, че цитирания в становището на ответника коносамент, представен на л. 407 и в превод на л. 404 от адм.д.1947/2019г. - Комбиниран транспортен коносамент № S311869493, е обсъден в оспореното по делото решение, като е прието, че от съдържанието му се установявало, че той се касае за стоки в превозно средство с рег. № 34EF7222, ремарке - пълно, 404 опаковки с тегло 24022,70кг, "Описаните в коносаментта стоки съответстват по описание на стоките, описани в Т. карнет GX79287629, MRN 16BG00101500802785, но върху самия документ липсват подписи и заверки на съдържанието му както от органа, който го е издал, така и от митническа служба."

В писмо от 08.05.2019г. от жалбоподателя до ответника, в превод на български на л. 395 от адм.д. 1947/2019, е направено изявление, че процесното ремарке на дружеството с рег. № 34EF7222, Т. карнет GX79287629, MRN 16BG00101500802785, изпуска ферибота, заминаващ от С., Италия за Т. и променя маршрута си към Ч., където имало най-ранен ферибот. Митниците в Ч., Република Италия, уведомили шофьора, че TIR/ MRN

16BG00101500802785 не се появява на техния екран и отказват да изпратят искане за MRN от тяхната система до системат ана българските митници, като отказват да джиросат и страниците на хартиения карнет Т. и копието на документа TIR/ MRN. Тъй като клиентът в Т. "притиска М. да спази договорения час за разтоварване", М. уведомява агента на ферибота и той поема ремаркетото на ферибота с коносамент S311869493 на 20.07.2016г.". Копие от коносамента е приложен в превод на български език и в заверено копие на оригинала.

В изявлението от 08.05.2019г. също е посочено, че М. се опитало да изпълни всички изисквания за приключване на споменатите карнети Т. преди напускане на територията на ЕС в пристанище Ч., не съществувало умишлено неправомерно поведение или груба небрежност, сочи се, че неприключването на процедурата Т. била в резултат основно от "твърдото отношение на митница Ч., Италия".

Следователно, от обсъденото изявление на управител на дружеството-жалбоподател не става ясно и не може да се направи извод дали са извършвани каквито и да са митнически формалности на територията на Италия от митнически органи, доколкото се твърди отказ за оформяне на документите по процесния режим в Ч., Италия, респективно не става ясно какви формалности и пред кого са извършвани - митнически или пристанищни власти по повод натоварването на въпросното ремарке на кораба „К.“.

За постъпването на стоките пред митницата в Т. от жалбоподателя са представени многобройни доказателства, а исканията да се представят отговори от митническите власти - дали са внесени стоките, описани в процесния Т. карнет, касаят отговор на правен въпрос, който съдът следва да формира въз основа на доказателствата за вноса и са въпрос по съществуването на правния спор по делото.

Съдът намира, че в случая не са наведени съображения точно какви факти и обстоятелства, по повод гражданско или търговско правоотношение ще бъдат предмет на съдебни поръчки до митнически органи в Италия и Т., не са налице и процесуално-правни основания:

1)Производството, в рамките на което е издадено оспореното по делото решение, е образувано по искане на дружеството-жалбоподател, в който случай е приложимо изискването по чл. 22 „Решения, взети въз основа на заявление“:

„1.Когато лице поиска решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от компетентните митнически органи, за да могат те да вземат това решение.“ От посоченото следва, че изцяло в тежест на жалбоподателя е да установи релевантните факти и обстоятелства.“

Както се признава от ответника, по принцип е възможна промяна на получаващото митническо учреждение (П.), вписано в транзитните документи, придружаващи стоката, и транзитната операция да се извърши в друго П., но по твърдението на ответника, че това става със знанието и разрешението на П., адв.К. възразява, като се позовава на чл.304, т. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447 на Комисията от 24.11.2015г.. В казуса по делото е следвало процесният митнически режим транзит да бъде приключен

на дата 06.07.2016г., на която по твърденията на дружеството стоките са били натоварени на кораб за Т..

Исканията пред съда за събиране на доказателства до италианските митнически власти са в противоречие с описаните твърдения за действията на шофьора пред италианските митнически власти.

По време на възникване на относимите факти по делото действително, този регламент е бил в сила. Така съгласно чл.350 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, същият влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. Също съгласно същата разпоредба: *Прилага се от 1 май 2016 г.* Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.“ В чл.273 от регламента е предвидена електронна система за транзита, в чл. 274 0 Операции при Т. при особени обстоятелства, в чл.277 - "Инциденти при движението на стоки при операции Т.", в това число хипотеза ,при която превозвачът трябва да се отклони от предписания маршрут, като се изисква действително определени данни да бъдат записани в електронната система за транзита от получаващото митническо учреждение. В чл.278 са предвидени правилата за представяне на стоките по операция Т. пред получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане, определено е, че тези действия се извършват в рамките на работното време. В случая обаче от страна на жалбоподателя не са изложени твърдения затова точно каква процедура е задействана. В чл.279 от Регламета са предвидени формалностите, които следва да се извършат в получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане във връзка със стоки, придвижвани при операция Т.. В чл.280 от Регламента е предвидена "Процедура за запитване във връзка с движения на стоки при операции Т. (член 226, параграф 3, буква б) и член 227, параграф 2, буква б) от Кодекса)", според пар. 1 от разпоредбата:

"1. Когато отправното митническо учреждение или митническото учреждение на въвеждане не е получило резултатите от проверката в срок от шест дни от получаването на уведомлението за пристигането на стоките, то незабавно ги изисква от получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане, което е изпратило уведомлението.

Получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане изпраща резултатите от проверката веднага след като получи искането от отправното митническо учреждение или митническото учреждение на въвеждане."

2. Когато митническият орган на отправната държава членка или държавата членка на въвеждане още не е получил сведения, които да позволят приключването на операцията Т. или събирането на митническото задължение, той изисква относимите сведения от титуляря на карнета Т. или — когато на мястото на получаване или напускане има достатъчно данни — от получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане, в следните случаи: (...)

а) отправното митническо учреждение или митническото учреждение на въвеждане не е получило уведомлението за пристигането на стоките в срока за представяне на стоките, определен по силата на член 276, параграф 2 от настоящия регламент;

(...)

7. Митническият орган на отправната държава членка или държавата членка на въвеждане осведомява също така съответната обезпечаваща асоциация, че не е било възможно да приключи операцията Т., и я приканва да представи доказателство за завършването на тази операция. Това сведение не се смята за уведомление по смисъла на член 11, параграф 1 от Конвенцията Т..

(...)

9. Когато на някой от етапите на процедурата за запитване по параграфи 1—7 се установи, че операцията Т. не може да бъде приключена, митническият орган на отправната държава членка или държавата членка на въвеждане установява дали е възникнало митническо задължение."

Отделно от горното, в чл.281 от Регламента, озаглавен *"Алтернативно доказателство за завършването на операция Т. (член 226, параграф 3, буква б) и член 227, параграф 2, буква б) от Кодекса)"*, гласи следното:

„1.Операцията Т. се счита за правилно завършена в срока, определен по член 276, параграф 2 от настоящия регламент, когато титулярят на карнета Т. или обезпечаващата асоциация представи пред митническия орган на отправната държава членка или държавата членка на въвеждане един от следните приемливи за митническия орган документи за идентификация на стоките:

а) документ, заверен от митническия орган на получаващата държава членка или държавата членка на напускане, с който се идентифицират стоките и се удостоверява, че те са били представени пред получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане или са били доставени на одобрен получател по член 230 от Кодекса;

б) документ или извлечение от митническата отчетност със заверка от митническия орган на държава членка, с който/което се удостоверява, че стоките са напуснали физически митническата територия на Съюза;

в) митнически документ, издаден в трета държава, където стоките са поставени под митнически режим;

г) документ, който е издаден в трета държава и подпечатан или заверен по друг начин от митническия орган на тази държава и с който се удостоверява, че стоките се смятат за намиращи се в свободно обращение в тази държава.

2. Вместо документите по параграф 1 като доказателство може да се представят техни копия, чиято вярност е заверена от организацията, завершила оригиналните документи, от органа на съответната трета държава или от орган на държава членка.

3. Уведомлението за пристигането на стоките по член 279, параграфи 1 и 2 от настоящия регламент не се смята за доказателство за правилното завършване на операцията Т.."

В казуса по делото очевидно гарантиращата асоциация не е представила доказателства за завършване на операцията Т., поради което за

жалбоподателя по делото е открита възможността да представи доказателства, предвидени в чл. 281, пар.1 от Регламента. Тази е и доказателствената тежест на жалбоподателя в хода на административното производство и на преценката на съда за правилност на извода на митническият орган в оспореното решение за непризнаването им за такива по смисъла на различните хипотези от разпоредбата.

В рамките на изслушаното и прието по делото заключение от вещо лице, не е поставен въпрос и съответно не е установено, дали някой от представените документи от страна на жалбоподателя към искането му за възстановяване или по делото пред съда, съдържа данни, изискващи се по чл. 281, пар. 1 от Регламента. Респективно, както се посочи по-горе, още в хода на административното производство по отношение на коносамента са изложени мотиви за непълнота на документа, за които обстоятелства от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателств, респективно, не е представен все още по делото подписан конусамент. Също без обяснения са останали и възраженията на ответника, във връзка с представените доказателства - заявление за вземане от склад относно различния произход на стоките.

Освен горното, между Република България и Република Италия, както и между Република България и Република Т., няма действащи спогодби за правна помощ, както се твърди в искането до съда. Също такива клаузи не се съдържат в действащи други спогодби с различен предмет.

Предвид посочените специални разпоредби в Регламента за прилагане на Митническият кодекс за доказателствата, които титулярът на карнет Т. следва да представи за да докаже приключването на операцията, то те са специални разпоредби, предвид на което са неприложими други правила.

На следващо място, предвид именно специалните норми за доказателствата, които титулярът на карнет Т. следва да представи, цитираната съдебна практика по дело 515/2016г. настоящият състав на съда намира за неприложима. Видно то съдебното решение при второто разглеждане на делото, в рамките на производството по Регламент 1206/ 2001, са събрани от Районен съд във Федерална Република Германия данни във връзка с конкретна фактура, издадена от търговец на физическо лице за покупко-продажбата на конкретен автомобил и извършени плащания на цената на автомобила, т.е. доказателства за търговска сделка, от значение за данъчното облагане на физическото лице - купувач на автомобила. Регламентът има за цел събирането на доказателства, които не са свързани с упражняване на публични функции. В казуса по делото адв. К. иска от съда да задължи публични органи да представят удостоверения, за извършени действия, за които са предвидени специални процедури и други документи - цитираните по-горе норми за митническите формалности при получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане на територията на Съюза, както и въпроси към митническите органи на трета страна, които по същество представляват правна преценка по въпрос, предмет на правния спор и по който съдът следва да се произнесе с

решението си.

Така в жалбата до съда, и което искане е оставено без уважение и се поддържа повторно, се иска от съда:

1. Да бъде изготвена съдебна поръчка до Република Т. по реда на Договора между Н. република България и Туниската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, ратифициран с Указ № 2464 на Държавния съвет от 26.12.1975 г. - ДВ, бр. 3 от 9.01.1976 г., издаден от Министерството на външните работи, обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.1978 г., в сила от 31.08.1976 г., по силата на която, да се поиска от Туниската Митница, след като бъдат представени на Туниската митница копия от търговски фактури (...); копие от Т. карнет (...), декларация (..); копие от приложеното като доказателство Молбата до Туниската Митница за разрешение за разтоварване на стоките и копие от коносамент (...), да бъде издадено официално удостоверение от Митницата в Т., с което да се отговори на следните въпроси:

А) Внесени ли са в република Т. стоките, които са индивидуализирани по вид и количество, съгласно описанието им в цитираните по-горе документи?

Б) На коя дата са внесени стоките, посочени в представените на Туниската Митница документи, на кое пристанище, с кой кораб и в какво превозно средство са били натоварени?

В) Запечатено ли е било ППС с рег № 34E07222 при представянето му пред Туниската Митница за внос и с какъв печат - номер и произход на печата?

В) Обмитени ли са стоките, посочени в цитираните по-горе търговски фактури и въведени ли са същите на митническата територия на Република Т.?

Искането не свързано с доказателства, които са допустими по смисъла на чл.281, пар.1, букви в) и г), да бъдат събрани от трети държави а именно:

"в) митнически документ, издаден в трета държава, където стоките са поставени под митнически режим;

г) документ, който е издаден в трета държава и подпечатан или заверен по друг начин от митническия орган на тази държава и с който се удостоверява, че стоките се смятат за намиращи се в свободно обращение в тази държава."

Посочените текстове изискват митнически документ за поставянето на стоките под определен режим, а не удостоверяванията, посочени в доказателственото искане на жалбоподателя.

Нормативният акт, на който жалбоподателят се позовава за това си искане - Договора между Н. република България и Туниската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, съдържа Допълнителен протокол, в който са определени и разпоредби, които ще се считат за неразделна част от същия договор, като според договора:

"1. Изразът "по граждански дела" включва също и търговското право, семейното право и статутът на лицата.

2. Изразът "съдебни органи" означава всеки орган, компетентен да се занимава с гражданските и наказателните дела съгласно законодателството на всяка договаряща страна."

Настоящият съд очевидно не е съд в приложното поле на т.2 от Допълнителния протокол, поради което не е компетентен да отправи съдебна поръчка по него.

„2.Моля да се изготви съдебна поръчка до Република Италия, по силата на която да се поиска от Италианската митница в [населено място] да издаде удостоверение, от което да е видно какви митнически формалности са били приложени при натоварването на пристанище Ч. на 20.07.2016 г. на ППС с рег № 34E07222 на кораб К., пътуващ по направление Италия - Т. както и да бъде предоставено заверено от Италианската митница копие на Коносамент № S311869493 за натоварването на 20.07.2906 г. на ППС с рег № 34E07222 на кораб К., пътуващ по направление Италия - Т..

Както се посочи, чл.282, пар.1, буква а(и б) изискват от митническите органи на другата държава членка изрични документи:

а) документ, заверен от митническия орган на получаващата държава членка или държавата членка на напускане, с който се идентифицират стоките и се удостоверява, че те са били представени пред получаващото митническо учреждение или митническото учреждение на напускане или са били доставени на одобрен получател по член 230 от Кодекса;

б) документ или извлечение от митническата отчетност със заверка от митническия орган на държава членка, с който/което се удостоверява, че стоките са напуснали физически митническата територия на Съюза;“

Следователно, нормата изисква не удостоверения за конкретни факти и обстоятелства, а документи, които се заверяват от митническите органи при представянето на стоките при операцията Т. пред получаващото митническо учреждение или на напускане.

Събирането на такива доказателства противоречи на изявленията на управителя на дружеството-жалбоподател от дата 08.05.2019г., л. 395 от приложеното дело, според които митническите органи в Ч., не са извършили никакви формалности и са върнали обратно всички документи, като са "посъветвали" шофьора да се върне в С., те. не са извършвани митнически формалности в митницата Ч.. Както се посочи, още в оспореното решение органът е заявил, че комбинирания транспортен коносамент е неподписан.

На следващо място, искането по т.3 от жалбата е следното: "да задължите Агенция „Митници" да направи запитване до Туниската Митница, по реда на чл. 8 и чл. 9 от Международната Конвенция за хармонизиране на граничния контрол на стоки, с което да се запитат туниските митнически власти дали са внесени в Република Т. на 22.07.2016 г. през пристанище Ла Г. стоките, които са идентифицирани в търговски фактури (...), били ли са същите при пристигането им натоварени на ППС с рег № 34E07222?“

Доколкото се искат документи от трети страни, то те попадат в приложното поле на чл.281, пар.1, букви в) и г) от Регламента, и които касаят поставянето на стоките под митнически режим. Отново се иска удостоверяване не на факти, а на правна преценка по въпрос, който е предмет на преценката на съда при решаването на правния спор по същество, респективно се касае за митнически документи, които следва да бъдат представени от жалбоподателя, в случай, че действително стоките са поставени под конкретен режим от митническите власти на третата страна.

По тези съображения, съдът приема, че доказателствените искания на М. Л. за събиране на доказателства чрез съдебни поръчки до Република Италия и Република Т. и сътрудничество между митническите органи - Република Италия, обсъдени по-горе, са недопустими, и е оставил същите без уважение в хода на съдебното производство.

При указана тежест на доказване, подробно на жалбоподателя и по въпросните искания, с нарочно определение на съда от 19.10.202г., адв. К. в с.з. по делото от 16.11.2020г. заяви, че не разполага и не може да представи други доказателства, от контрагентите, извършили превоза няма доказателства, целта била да получи от италианската митница с каква пломба е напуснал камиона ЕС и отишъл в Т., защото не можело да не се обработи за експорт, Също адв. Кове заяви, че въпросният товар е проверен от митницата, но не като товар под карнет Т., а като самостоятелно деклариран износ за Т. от Италия, но не разполага с такава декларация. От тези данни на първо място се потвърждава отклонението от декларирания митнически режим пред българските власти, което единствено е от значение в правния спор по делото, а обстоятелства, свързани с декларирането на стоки в същото превозно средство като самостоятелен износ от Италия за Т., касаят отговорността и превозвача към изпращача, в това число за неприключване на процесния транзитен митнически режим и за което не може да бъде ангажирана отговорността на държавата за връщане на платените публични задължения на основание по чл.116, пар.1, буква г) от митническия кодекс, както правилно е прието в мотивите на оспореното решение.

Необоснован е доводът на адв. К., че след като са получили въпросното искане за опрощаване и възстановяване, българските митнически власти е следвало да извършат запитване до италианските митнически власти съобразно твърденията на дружеството за отказ на италианските митнически власти да приемат промяна в получаващото митническо учреждение. Настоящият съд не е компетентен нито да установява нито да преценява дори и изявлението да е вярно, доколкото е в съответствие с разпоредбите на Митническия кодекс, доколкото съгласно разпоредбите му, актовете на митническите органи подлежат на оспорване по реда, предвиден в законодателството на съответната държава членка.

Освен това, сътрудничеството между митническите органи касае процедурата по издаването на административния акт, с който се установяват публичните задължения вследствие на неполученото съобщение за приключване на митническия режим в ОМУ, такова „сътрудничество“ не е допустимо доказателство в хода на съдебното производство. В случай на процесуални нарушения в хода на издаването на решение на митнически орган, е приложима съдебната практика относно възможността за връщане преписката на административния орган за ново произнасяне при допуснати нарушения на процесуалните правила, в който смисъл приетото по т. 4 от Решение от 13 март 2014г., [фирма]/, по съединени дела C-29/13 и C-30/13 на Съда на ЕС. В случая такова сътрудничество е осъществено, видно от обсъденото за процедурата по издаването на Решение № **32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б..**

В цитираните по-горе норми на Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 , европейският законодател изрично е определил доказателствата, които следва да бъдат събрани от митническите органи, както и тези, които титулярът на операцията Т. следва да представи.

В случая жалбоподателят не представи изискваните се доказателства за приключване на процесния митнически режим, с оглед на което съдът следва въз основа на представените доказателства да възприеме изводите на вещото лице по делото и в решението на ответника, че не са представени доказателства, позволяващи идентифицирането на стоките, поставени под митническия режим и последващото и придвижване до Т., както и завършване на транзитната операция по процесния карнет Т. Недоказано е и недоказано основанието по чл.116, пар.1, буква г) от Митническия кодекс - в интерес на справедливостта, във връзка с чл.120 от същият кодекс - относно изискването когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, които не се дължат на въвеждане в заблуждение или явна небрежност на длъжника.

На основание всичко изложено, жалбата се изцяло неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, с оглед на което на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ . жалба с дата 02.08.2019г., подадена от „М. Л. У. Т. Д. Д. Фи Ш.“ А.Ш., дружество, регистрирано и съществуващо съгласно законите на Република Турция, чрез адв. В. К., и срещу Решение № 32-201751/10.07.2019г. на директора на ТД "Ю. морска" на Агенция Митници, в частта по т.1 от диспозитива на оспореното по делото решение за постановен отказ за опрощаване и възстановяване на определените с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б., а именно: мито 32 418,00 лв. и ДДС 87 862.00 лв. по искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г. от дружеството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: